

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

Malaar, Third Mehl:

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਸਬਦੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥

My True Lord God, the Eradicator of suffering, is found through the Word of the Shabad.

ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥

Imbued with devotional worship, the mortal remains forever detached. He is honored in the True Court of the Lord. ||1||

ਮਨ ਰੇ ਮਨ ਸਿਉ ਰਹਉ ਸਮਾਈ ॥

O mind, remain absorbed in the Mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

The mind of the Gurmukh is pleased with the Lord's Name, lovingly attuned to the Lord. ||1||Pause||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥

My God is totally Inaccessible and Unfathomable; through the Guru's Teachings, He is understood.

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥

True self-discipline rests in singing the Kirtan of the Lord's Praises, lovingly attuned to the Lord. ||2||

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਆਪੇ ਜਿਨ੍ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥

He Himself is the Shabad, and He Himself is the True Teachings; He merges our light into the Light.

ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਪਉਣੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ॥੩॥

The breath vibrates through this frail body; the Gurmukh obtains the ambrosial nectar. ||3||

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ਸੋ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

He Himself fashions, and He Himself links us to our tasks; the True Lord is pervading everywhere.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥੪॥੮॥

O Nanak, without the Naam, the Name of the Lord, no one is anything.
Through the Naam, we are blessed with glory. ||4||8||